

226. Lönnbro, Ö. Husby sn, Östkind's hd.

Pl. LXXXI. Fig. 2.

Litteratur: B. 924; L. 1117; W. 51; *Ransakn.* 1667—84 (?); Bure, *Sveorum Runæ*, s. 252; Peringskiöld, *Mon.* VII; Broocman, *Beskr. öfver Östergötland*, s. 589; P. A. Säve, *ATS.* II, s. 104; *Reseber.* 1862, s. 49.

Lönnbro, äldre Lönö bro, är belägen mellan Varby och Valla. Broocman säger stenen stå vid Löne bro, P. A. Säve sökte den förgäves, och den är borta. Enligt måtten i B. 924 har stenen varit 2,47 m lång, 1,40 m bred i toppen tangerande nedre slinglinien. Ämnet har säkert varit gråsten.

Enligt B. 924 har inskriften varit följande:

p o r a : a u k : u s l a k r : þ i r : l i t u : r e i s a : t s i n : þ i n a : i f t i r : i n k m a r : f a þ u r s i n :

5 10 15 20 25 30 35 40 45 50

Det andra namnet återges *üslakr* L. 1117, emedan teckningen i B. 924 visar ett kolon inuti *u*, vilket dock icke är jämförligt med den ansenliga prickken uti *e* i *reisa* och troligen felaktigt. Namnet är fsv. *Aslak*, isl. *Áslákr*, *u* betecknar alltså omljud av nasalerat *ä*. I *tsin* är *ts* omställning av *st*.

Översättning: Tora och Oslak de läto resa denna sten efter Ingmar, sin fader.

227. Lönnbro, Ö. Husby sn, Östkind's hd.

Litteratur: L. 1118; Bure, *Sveorum Runæ*, s. 252; *Ransakn.* 1667—84.

Efter att hava anført inskriften på föregående runsten vid Löne bro, säger Bure: »sammastädes: — — — *faups ör h broþir litu ristu iasa e þ o hafr þ ... ark .. sin*» I *Ransakn.* 1667—84 yttras: »I Österhusby Soehn finnas två Ruunesténar. Den ene ähr långa i fortijden nedlagder i een steenbroo benendh Lönöbroo, thes bookstäfwer äro uthnötte af resande folck.» Blott en runsten är alltså där känd vid Lönnbro, måhända just denna, då den säges vara nött; den andra är Ög. 229, B. 1150 Varby.

Bures återgivande av inskriften är uppenbarligen högst bristfälligt. Riktigt kan *litu* antagas vara, *broþir* har troligen varit *broþr* 'bröder', vilket bör hava föregåtts av *þair* som varit Bures *þs ör*, följt av *, ett snett kors *, och föregånget av namnslutet ---*fau*, vars *u* sannolikt varit *r*. Efter *litu* urskiljas *ristu* 'rista' och *afr* 'efter', ävenledes föregånget av *, ett snett kors, samt det slutande *sin* 'sin'; *k* i *ark* är troligen *f* i *f[apur]*. Då verbet varit 'rista' har *††††† iasaep* troligen varit *þasa runar*.

Översättning: —*far* och hans bröder läto rista dessa runor(?) efter *þ...ar*, sin fader.